Importatorii europeni obligați să realizeze activități de „due diligence” pentru achizițiile de mărfuri rusești

Autori:

- ***Mihai Petre, Director, Consultanță Comerț Internațional, EY România***
- ***Cosmin Dincă, Manager, Comerţ Internaţional, EY România***

O bună parte din mărfurile de origine rusă sunt supuse în prezent diverselor restricții, intrarea lor pe piața din Uniunea Europeană fiind interzisă. Cu toate acestea, există și excepții. Mai precis, mărfuri care pot fi importate în continuare, chiar dacă au origine nepreferențială rusă (de ex., semifabricate/materii prime pentru industria siderurgică). Atât restricțiile, cât și excepțiile aplicabile diverselor mărfuri pot fi identificate de către importatori prin consultarea bazei de date TARIC, pornind de la codul tarifar din Nomenclatura Combinată.

Restricțiile impuse de Uniunea Europeană nu se opresc doar la nivel de produs (a mărfurilor comercializate), ele se extind și asupra entităților juridice care comercializează respectivele mărfuri. Cu alte cuvinte, chiar dacă anumite mărfuri de origine rusă ar putea fi importate ca atare pe motiv că importul de acest tip de marfă este permis ca regulă generală, conform bazei de date TARIC, putem fi puși în situația unei interdicții la import pe motiv că entitatea care le comercializează face, la rândul ei, obiectul sancțiunilor impuse de Uniunea Europeană. În aceste cazuri, operatorii economici importatori trebuie să se asigure că nu încalcă

prevederile regulamentelor Uniunii Europene prin care au fost stabilite sancțiuni adiționale (de ex., înghețarea fondurilor și a resurselor economice aparținând persoanelor/companiilor aflate pe listele de restricții).

Pentru ca importatorii să se poată asigura de respectarea obligațiilor privind măsurile restrictive, Comisia Europeană recomandă în ghidul publicat în acest sens realizarea de activități de *due diligence* (atât la începutul colaborării cu un partener comercial, cât și pe parcursul relației comerciale – monitorizare continuă), lăsând totodată la latitudinea agenților economici modul în care aceasta se va realiza. Cu alte cuvinte, importatorii trebuie să colecteze și să analizeze informațiile juridice, fiscale, financiare ale partenerilor de afaceri înainte de efectuarea importurilor pentru a se asigura că acești furnizori sau persoanele care îi controlează direct sau indirect nu apar pe lista sancțiunilor internaționale.

Drept urmare, chiar dacă, în prezent, anumite mărfuri rusești pot pătrunde pe piața din Uniunea Europeană fără interdicții de import nu înseamnă că importatorii europeni au scăpat de expunerea la riscuri. România pedepsește nerespectarea sancțiunilor internaționale cu amendă de la 10.000 lei, la 30.000 lei, precum și cu confiscarea bunurilor. De asemenea, autoritățile de control pot aplica și sancțiuni complementare, cum ar fi suspendarea activității companiei pe o perioadă între 1-6 luni.

În concluzie, pentru a evita amenzile și aplicarea de sancțiuni nedorite, importatorii trebuie să investească timp și resurse suplimentare în aceste verificări de tip *due dilligence*. Fără cunoștințele și tehnica necesară, pentru companiile importatoare, este foarte dificil să identifice proprietarii furnizorilor pentru a verifica dacă vreunii dintre aceștia au fost sancționați. Echipa de consultanță dedicată comerțului internațional a EY România a asistat cu succes societăți din România care să gestioneze importul de

mărfuri în astfel de situații. S-a putut evita, astfel, aplicarea de contravenții nedorite sau suspendarea activității acestora.